

Ölümde Var

— demet · 25 Kasım 2017

ÖLÜMDE VAR Serçelerin çığlıklarını duyuyorum! Ağlıyorlar mı ne? Yoksa sitem mi ediyorlar, Bu hayata... Bir kuş, tek başına kalmış köşede Hastalıklı insanlar gibi Kimse yaklaşmıyor . Kimse ona ses çıkarmıyor. Embesil olmuş bedeni, Embesil düşünceleri getiriyor... Akıllara. Kanamalı hastalar gibi Bir koku sarıyor etrafı Yanına yaklaşırken bedenim, Ağlıyorum... Serçelerin çığlıkları yükseliyor. Daha fazla bağırlıyorlar, O an anlıyorum . Göz laftan anlamıyor, ağlıyorum. Kendilerince bir niyaz ediyorlar. Rabbe!!! Kendilerince ağlıyorlar. Ölüm her kapıya gelecektir, bilemiyorlar. Kaç dakikadır oradayım Bilemiyorum... Kaç dakikadır ağlıyorum. Anlamış değilim. Bir canlı sevenleri var, Özleyenleri... O bile neler yaşamış, Küçük bedeni ruhsuz kalmış, Uçamıyor artık. Çığlıkları duyuyor mu acaba? Çırpınıyor mu hala? Bende bilemiyorum... Birden irkiliyor, Birden kendime geliyorum. Düşünüyorum kendimce! Ölümde var, ölüm herkese var!!! Demet Akyürek